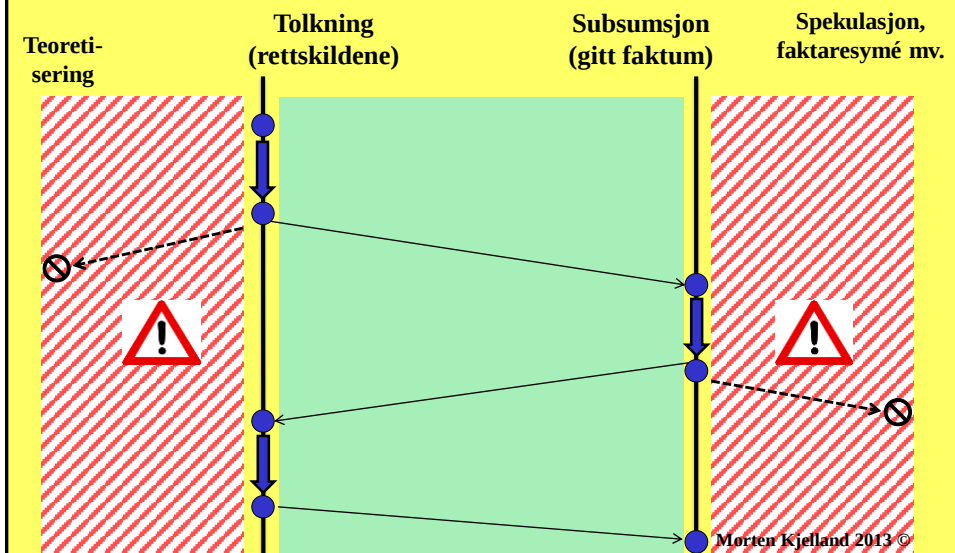

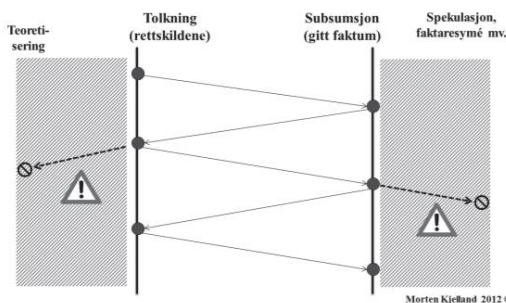
Litt fremstillingsteknikk

– samspillet/vekselvirkningen mellom tolkning og konkret rettsanvendelse (subsumsjon)

Litt fremstillingsteknikk

– samspillet/vekselvirkningen mellom tolkning og konkret rettsanvendelse (subsumsjon)

Figuren viser vekselvirkningen mellom tolkning og konkret rettsanvendelse/subsumsjon. I forvaltningsretten må man på vanlig måte prøve det konkrete faktum (i praktikum: saksforholdet i oppgaven) mot den aktuelle rettsregelen (som fremkommer gjennom en tolkning av dommer, forarbeider mv., se foran i heftet). Ved drøftelsen i praktikumsoppgaver «trækles» det på denne måten – ideelt sett – mellom tolkning og subsumsjon, se pilene som befinner seg innenfor figurens midtdel. Se også metodebeskrivelsen foran i del II punkt 1, især oversiktsskissen (figur 1) og eksemplet fra rettspraksis (illustrasjonen i den første, grå boksen i punkt 2). I en praktikum er det sentralt at både oppgaveteksten og det man kan av «teori» anvendes, ikke bare omtales. Til dette kommer to presiseringer:

For det første må man unngå at praktikumsbesvarelsen får for store innslag av ren teori, fordi dette vil gi en «slagside» mot teoretisering, se figurens venstre del og advarselen der. En annen sak er at bestemmelser kan trenge korte, innledende forklaringer – alt etter hva slags område man befinner seg på. For eksempel vil ofte en ulovfestet regel kreve en noe større presentasjon av hjemmelsgrunnlag mv. enn en enkel, lovfestet regel.

For det andre må det unngås spekulasjon i faktum. Det er heller ikke behov for sammendrag eller andre rene gjengivelser av saksforholdet. En annen sak er at oppgaveteksten kan trenge presiseringer, noe som i få fall bør formuleres uttrykkelig (og så må man holde seg til sin egen presisering videre i besvarelsen).

Hentet fra M. Kjellands
«Kurshefte i
forvaltningsrett» (2012)